

Velkommen igen guds engle små 108a

Melodi: A. P. Berggreen 1832

Arr.: Chr. Hildebrandt 1999

♩=84

Sopran

1. Vel kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je him - mel - sa - le, med
 5. Så drøm me de sødt om Beth - le - hem, og er det end for - blo - met, de
 8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes! Da

Alt

Vel - kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je him - mel - sa - le, med
 5. Så drøm me de sødt om Beth - le - hem, og er det end for - blo - met, de
 8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes! Da

Baryton

1. Vel kom - men i - gen, Guds eng - le små, fra hø - je him - mel - sa - le,
 5. Så drø - me de sødt om Beth - le - hem. og er det end for - blom - met,
 8. O, måt - te vi kun den glæ - de se, før vo - re øj - ne luk - kes!

6

S

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
 drøm - me dog sandt om bar - nets hjem, som lå i kryb - be - rum - met, de
 skal, som en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort - vug - ges. Vor

A

dej - li - ge sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
 drøm - me dog sandt om bar - nets hjem, som lå i kryb - be - rum - met, de
 skal, som en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort - vug - ges. Vor

B

med sol - skins - klæ - der på, i jor - dens skyg - ge - da - le! Trods
 dog sandt om bar - nets hjem, som lå i kryb - be - rum - met, de
 en bar - ne - mo - ders ve, vor smer - te sødt bort - vug - ges. Vor

10

S

kling - ren - de frost godt år I spå for fugl og sæd i dva - le.
 drøm - me, de le - ge jul med dem, hvis sang de har for - num - met.
 Fa - der i Him - len! lad det ske, lad ju - le - sor - gen sluk - kes!

A

— kling - ren - de frost godt år I spå for — fugl og sæd i — dva - le.
 — drøm - me, de le - ge jul med dem, hvis — sang de har for - nem - met.
 — Fa - der i Him - len! lad det ske, lad — ju - le - sor - gen — sluk - kes!

B

kling - ren - de — frost godt år I spå for — fugl og sæd i dva - le.
 drøm - me, de — le - ge jul med dem, hvis sang de har for - nem - met.
 Fa - der i — Him - len! lad det ske, lad — ju - le - sor - gen sluk - kes!

Velkommen igen guds engle små 108a

1. Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.
2. Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!
3. Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde.
4. Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!
5. Så drømmer de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømmer dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømmer, de leger jul med dem,
hvis sang de har fornummet.
6. Da vågner de mildt i morgengry
og tæller mer ej timer,
da hører vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.
7. Da vandrer Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.
8. O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske,
lad julesorgen slukkes!